

imod er det næsten en Umulighed at faae Hopper, thi dem holder Araberen paa; men hvad kan det føre til at have Hingste, naar vi mangle Hopper? Vi staae da med de arabiske Hingste minus Hopperne, og det rene arabiske Blod, som vi ville have indført, vil ikke faae nogen Indflydelse med Hensyn til Opfriskningen af den saakaldte frederiksborgske Race. Jeg troer ikke, at der vil blive bevilget Penge til denne Expedition til Arabien, og derfor har jeg det Haab, at det ærede Medlem, efter hans Beskrivelse af Forholdet, vil slutte sig til mig, forsaavidt jeg vil have det Hele affattet; thi det vil være i god Samklang med den Beskrivelse, han har givet, og det staaer tydeligt og klart for mig, at dette vil være den meest tilfredsstillende Maade at ordne Sagen paa, da vi derved kunne blive frie for alle de store Summer, som hidtil her i Landet gennem Regjeringens Hænder ere givne ud til Hesteracerens — om det er til deres Forbedring eller til deres Fordærvelse, skal jeg ikke trættes om. — Den ærede Rigsdagsmand for Beile Amts 1ste Valgkreds (Gad) finder, at vi skulle skjænke den historiske Udvikling et vist Hensyn og derfor ikke paa eengang holde op med det, som han ellers selv erkjender for at være galt; men den historiske Udvikling har jo allerede den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hegermann-Vindencrone) givet; vil han have mere historisk Udvikling? Det er det bedste Bevist, der har været ført for, at den ærede Rigsdagsmand (Gad) kan slutte sig til mig i at nægte Bevillingen til en Fortsættelse af en Hestefabrication, som har viist sig saare uheldig. Der er en lille Strid mellem ærede Herrer, om Stutteriet skal flyttes fra Frederiksborg til Sylland eller ikke; jeg for mit Vedkommende har ikke Noget imod, at det flyttes til Sylland, naar det kun bliver for jhdsf Regning; ligesom man i Sylland har en Daareanstalt for jhdsf Regning, kunde man jo ogsaa der have et Stutteri for jhdsf Regning. Jeg skal tillade mig, naar vi komme saa vidt, at gjøre Forslag til en ganske lille Forandring i Lovforslaget. — Jeg skal ikke røre videre ved § 1; dog mener jeg, at der bør tilføies den Bestemmelse, at der skal tilføies lige saa Meget fra de private Foreninger

som det, Staten giver til Præmienddeling. Man har nu vel ogsaa lagt 3000 Rd. til den oprindelig i Paragraphen foreslaaede Sum, hvilke skulle anvendes til Præmier for unge Hingster og for Hopper; derved skal jeg imidlertid ikke røre, om ikke af anden Grund, saa fordi jeg veed, at det vilde være aldeles frugtesløst. § 2 vil jeg derimod foreslaae saaledes forandret, at det deri kun skal hedde: „Randstutteriet og Stamstutteriet ophæves den 31te Juli 1862, og Hestene blive forinden at bortselge ved offentlig Auction“, og saa vil jeg foreslaae, at Resten af Lovforslaget falder bort. Jeg troer, at vi ville staae os allerbedst derved, og dersom det blev vedtaget, er jeg overbevist om, at den Dag vil komme, da mange Menneſker ville takke mig derfor.

K. Pedersen: Et saa radikalt Middel troer jeg dog ikke at jeg for Tiden vilde kunne give min Stemme. Efter som Overkriften paa denne Lov hedder: „Forslag til Lov angaaende Foranstaltninger til Huusdyr- og især Hesteavlens Fremme,“ er det ganske naturligt, at den maa interessere Alle, eller dog i det Mindste de Fleste, da det jo er et for Staten i det Hele meget vigtigt Forslag. Jeg skal imidlertid ikke længe opholde Thinget, da det Meste, af hvad jeg kunde ønske at sige, allerede er udtalt, og jeg skal derfor kun i al Korthed antyde min Stilling til den hele Sag. Det kan da ikke negtes, at Staten har i en lang Række af Aar, jeg kunde gjerne sige Aarhundreder, sat sig det for Landet meget vigtige Formaal, at sørge for Huusdyr- og især Hesteavlens Fremme, og naar man gaaer noget tilbage, vil man see, at det har kostet Staten uhyre Summer. Naar man har seet det, maa man ligesom forbauses ved den Udtalelse, vi have hørt af den første ærede Taler i denne Sag (Hegermann-Vindencrone), den nemlig, at vi endnu kun ere komne ind paa Forsøgets Gebeet. Om dette nu ligger i, at vi ikke have anvendt disse Midler paa rette Maade, eller hvori det ellers ligger, skal jeg lade være usagt; vi have jo prøvet ved et stort Stamstutteri og senere ved et Præmiesystem at fremhjælpe Landets Hesteavl, og det er først siden 1852 at vi ere komne til et mindre Stamstutteri og til et forandret Præmie-